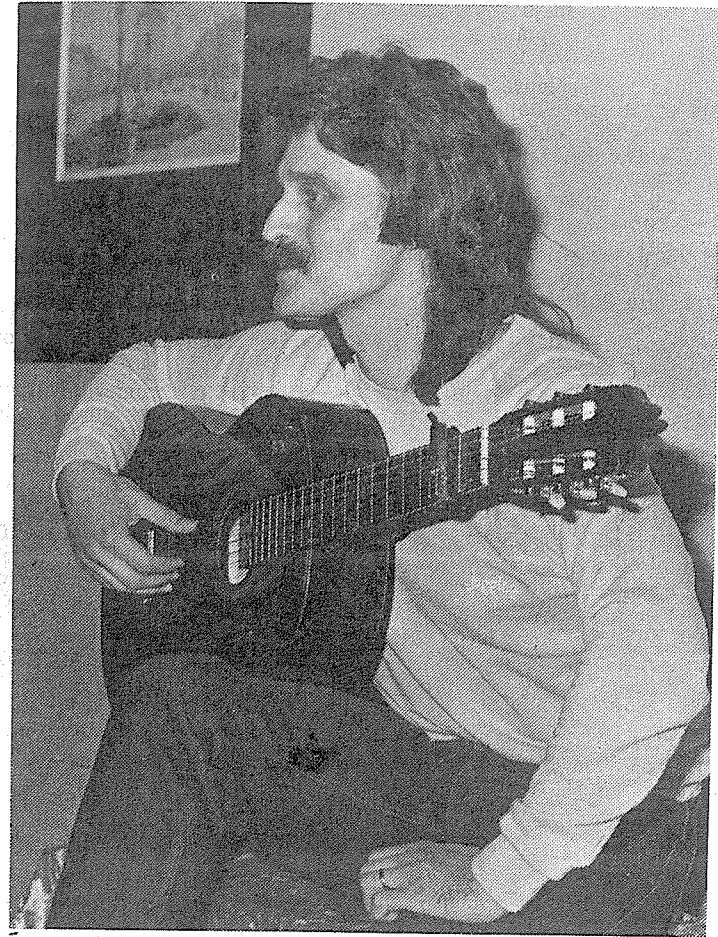

ZPRAVODAJ

města Hranic a lázní Teplic n. B.

Pavel Foltán při svém vystoupení v hranickém Klubu mladých.
Foto J. Nečid

ČERVEN 1985
ROČNÍK XXVI.

Významné oslavy 40. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou v Hranicích

Pracující a občané města a jeho místních částí se aktivně podíleli na přípravách letošních významných májových oslav. Svědčí o tom jak jejich velké úsilí při naplňování úkolů státního plánu a volebního programu NF, tak výsledky občanské aktivity při jarních směnách NF.

Úspěšná byla i hvězdicová štafeta „Přátelství a míru“, která proběhla již v sobotu 20. dubna a jejímž výsledkem bylo 126 stuh, zdravic a pozdravných poselství pracujících a občanů sovětskému lidu u příležitosti 40. výročí osvobození naší vlasti slavnou Sovětskou armádou, 149 čestných hlášení o úspěšném splnění závazků a 152 nových hodnotných socialistických závazků, které předaly jednotlivé delegace škol, vojenských útvarů, organizací NF, závodů a ostatních institucí představitelům městských orgánů.

V sobotu 27. dubna přispěla k letošním významným oslavám i slavnostní vojenská přísaha vojáků hranické posádky, která se již tradičně uskutečnila na náměstí Klementa Gottwalda a které se zúčastnilo téměř 5 tisíc občanů.

Vojáci I. ročníku vojenské základní služby před svými veliteli, před svými nejbližšími i širokou veřejností tak přísahali naplnit svou nejčestnější povinnost obránce socialismu a míru.

A ve středu 1. května se již od časných ranních hodin shromažďovali na určených seřadišcích pracující a občané, aby společně vzdali hold svobodné práci, aby společně vyjádřili hrdost nad úspěchy, kterých bylo právě uvědoměnou a poctivou prací za uplynulých 40 mírových let pod vedením Komunistické strany Československa dosaženo, aby společně manifestovali odhodlání a touhu každodenní obětavou prací bojovat za svět bez válek, za život v míru.

Prvomájové manifestace se zúčastnilo celkem 23.500 pracujících a občanů města a jeho místních částí. Samotný průvod byl velice pestrý, svědčí o tom jak 8.100 krojovaných občanů, 440 vlajek, praporů a standardů, 33 obrazů významných státníků, 252 transparentů, hesel a socialistických závazků, tak tisíce barevných mávátek, májkek, květin, třepetek, balónků, atd.

Masová účast občanů, jejich projevy radosti i obcání hesel a závazků byla nejlepším vyjádřením Svátku práce, té šlechetné práce, která svými výsledky posiluje mír.

Prvomájovou manifestaci zahájil předseda MěV KSČ a NF Václav Dohnal. Slavnostní projev k účastníkům manifestace přednesl vedoucí delegace okresních orgánů člen P-OV KSČ a předseda OOR Břetislav Pól, pracující a občany pak srdečně pozdravil a blahopřál k Prvnímu máji představitel sovětské posádky pplk. Valerij M a r a k o v.

Z prvomájové manifestace byla odeslána ústředním orgánům rezoluce, ve které byla vyjádřena vděčnost KSČ za životní úroveň a sociální jistoty, i odhodlání každodenní poctivou prací a v bratrské spolupráci a v pevném spojení se Sovětským svazem a ostatními socialistickými zeměmi usilovat o život v míru.

Prvomájová manifestace i přes nepříznivé počasí proběhla důstojně a za velké účasti pracujících a občanů a to je nejlepším projevem a vyjádřením revoluční tradice — Svátku práce!

Vlastní oslavy 40. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou byly zahájeny v úterý 7. května pietním aktem - kladení věnců k památníku „Vítání Rudé armády“ na Školním náměstí. Za zvuků Pochodu padlých revolucionářů delegace městských orgánů, vojenských útvarů, stranických a společenských organizací,

škol, závodů a podniků se poklonily památce padlých hrdinů vítězného boje proti fašismu, kteří položili své životy za naši svobodu.

Poté se uskutečnilo v sále sokolovny slavnostní zasedání MěV KSČ, MěstNV a MěV NF za velké účasti pracujících a občanů. Člen předsednictva SmKV KSČ a místopředseda MěV KSČ ing. Jiří S u m a r a v úvodu slavnostního projevu vzpoměl nesmírných obětí a velkého hrdinství Sovětské armády v boj proti společnému nepříteli - proti fašismu, které vděčíme za naši svobodu i socialistickou přítomnost. Vyzvedl velké zásluhy leninské mírové politiky Komunistické strany Sovětského svazu, která je spolehlivou zárukou našich dalších životních jistot a míru ve světě. A proto věrni revolučnímu odkazu letošního jubilejního významného výročí, věrni ušlechtilým cílům ve prospěch mírové budoucnosti budeme dále rozvíjet a prohlubovat přátelství, spolupráci a spojení se Sovětským svazem, uvědoměnou každodenní prací zvyšovat ekonomickou a obranou sílu země Varšavské smlouvy pro vítězství práce, svobody a míru!

Na tomto slavnostním shromáždění byly předány jednotlivcům i kolektivům diplomy a čestná uznání za dlouholetou politickou a veřejně prospěšnou práci a podíl na socialistické přeměně města a jeho místních částí.

V den osvobození města Sovětskou armádou - 8. května se ve večerních hodinách uskutečnil lampiónový průvod, který byl zakončen v letním kině parku kultury promítáním filmů.

Oslav 40. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou se také zúčastnil „čestný občan města“ Michal Dmitrijevič P o d z o r o v, který se rovněž přičinil o náš socialistický dnešek, za což také obdržel z rozhodnutí městských orgánů společenské uznání.

Jak celoměstské oslavy, tak desítky ostatních politických a kulturně společenských akcí proběhly velice důstojně a za velké účasti pracujících a občanů. Byly manifestací přátelství, spolupráce a spojení se Sovětským svazem, sounáležitosti k socialistickému společenství, byly odhodláním každodenní pracovní, společenskou a politickou angažovaností - věrni cílům společného boje přispívat za lepší budoucnost a život v míru!

A L

Kapitolky z topografie města Hranic

PhDr. Bohumír I n d r a

Staré městské lázně, později knížecí špitál čp. 57 v ulici Na náspech

Jako jiná města a městečka měli i hraničtí měšťané v 15. až 17. století svou veřejnou městskou lázeň, pronajímanou dědičně spolu s lázní v Teplicích městskému lázebníkovi za roční peněžitý plat. Městská lázeň, která patřila původně i s Teplicí k hranickému fojstství, ležela od nepaměti při městské hradební zdi na konci ulice Růžové, v místech dnešního Domu důchodců čp. 57 až po uličku k potoku Ludině. Byla přístupná z města Farní a Svatoplukovou ulicí širokou ulicí Růžovou (dnešní ulice Na náspech), nebo přímo z náměstí úzkou přístupovou uličkou na městské hradby, sloužící pro případ válečného ohrožení města pro rychlý přístup ozbrojených měšťanů na městské hradby.

Lázebník městské lázně byl povinen mít kromě studené lázně také lázeň teplou a potíci, v níž s pomocníky myl v dřevěných vanách zákazníky za stanovené poplatky, holil jim brady, stříhal vlasy, mazal po koupeli těla vonnými mastmi ap., kromě toho však prováděl jako zkušený ranhojčí také chirurgické zákroky, hojil otevřené rány a pohmožděnin, utrpěné při bitkách a rvačkách, pouštěl žilou, sázel baňky atp. V cechovních řádech některých hranických řemeslných cechů 16. století byla přímo stanovena povinnost pravidelně navštěvovat lázni všemi tovaryši cechu při výročních shromážděních tovaryšů, kontrolu prováděli starší.

Tato hygienická opatření byla uplatňována i pro bezplatné lázně pro chudé určité dny v roce. Pro vůni, šířící se z lázni byla ulice nazvána Růžovou, jako v jiných městech, a tento název si udržela až do 18. století, kdy tu lázně již dávno nebyly. V osmdesátých letech 19. století po prolomení průchodu hradbami k potoku Ludině, byla ulice přezvána na ulici Na náspech (Wallgraben), a ulici Růžovou označena ulička z náměstí k dnešnímu Domu duchodců.

O městské lázni a jejím lazebníku Janovi, který držel současně lázeň v Teplicích je zmínka už v prvních registrech z doby kolem r. 1530, že byl povinen platit z lázně i Teplice vrchnosti ročně celkem 5 hřiven stříbra. V nejstarších dochovaných městských knihách purkrechtních je kolem r. 1550 uveden na městské lázni lazebník Wolf zvaný Němec, kterého vystřídal lazebník Šimon. Ten prodal městskou lázeň spolu s Teplicí a se vším k tomu příslušenstvím svému synovi Matějovi za roční splátky za 550 zlatých, kolem r. 1590 držel však lázeň i lázeň v Teplicích již lazebník Daniel. Do r. 1598 skoupilo město peněžní splátky, zaplacené dřívějšími držiteli lázni i dědické podíly, jež jim měly být vyplaceny, za tzv. hotové peníze, takže lázeň patřila pak přímo městu. Vystřídal se tu pak několik lazebníků, kteří platili městu roční nájemné, protože však nic neopravovali, lázně zpusťovali.

Když pak město potřebovalo r. 1614 naléhavě peníze na placení městských dluhů, prodal obecní úřad se souhlasem městské obce také městskou lázeň německému lazebníkovi Sixtovi Linhartovi za 450 zl. na roční splátky pro zpusťování té lázně. Sixt převzal lázeň se vším nádobím i s pávní na ohřívání vody, která byla v lázni, přitom i s Teplicí, která mu byla prodána s městskou lázní, s novým velkým kotlem na zhrívání vody a jiným příslušenstvím. Každonočně měl platit z lázně městské a z Teplice 10 zlatých do vyplnění kupní sumy. Kromě toho měl dávat obci každoročně ještě 5 zl. panského platu, který byla obec povinna odvádět vrchnosti. Lázeň ve městě i Teplicí si měl sám stavět a opravovat k svému nejlepšímu užítku. Obec si ve smlouvě pouze vymínila, kdyby Sixt chtěl lázeň s Teplicí opět prodat, měla pánev v lázni a kotel v Teplicích tam trvale zůstat. Za prvních let třicetileté války, když do města vtáhla cizí vojska, lazebník Sixt r. 1622 z lázně zběhl a dal se na vojnu. Lázně najal pak od města lazebník Eliáš Gruss, syn lazebníka Wolfa, držel ji však jen do r. 1624, kdy městskou lázeň zpusťovali polští vojáci, ležící ve městě přes celou zimu, pobožili ji, dřevo rozebrali na topení na vartách a budovu městských lázní zcela zničili. Obec vzala ještě včas pánev na ohřívání vody z městské lázně i kotel z Teplic a ložila je na radnici. V pozdějších letech třicetileté války „pro velký nedostatek obecních peněz, když nebylo čím platit vojenský lid, ležící ve městě a se ranžirovatí“, prodal úřad s povolením obce pánev a později i kotel z Teplic. Stará zbořená budova městské lázně v ulici Růžové nebyla pak již obnovena a zanikla. Lazebník Eliáš Gruss přenesl se souhlasem města lázeň do svého měšťanského domu, který koupil r. 1628 na rohu náměstí (pozdější čp. 76, dnes součást domu restaurace Kufr). V šedesátých letech 17. století, když se lazebnictví pro stáří vzdal a dům prodal, přenesl lazebnictví opět do svého měšťanského domu lazebník Šebestián Kulíšek, v jehož rodě pak zůstalo po tři generace.

Pusté místo zbořených městských lázní v Růžové ulici zabrala později městská katovna, umístěná od počátku 17. století v přímém sousedství městských lázní, celý prostor ohradila a užívala pak jako dvůr pro své povozy a nářadí. Až v šedesátých letech 18. století, po zrušení katovny a její přeměně v městskou věznici (dnešní čp. 55) bylo místo dřívějších městských lázní prodáno městem na postavení dvou chalup (domčeků) Šebestiánu Maňáskovi a soukeníku Leonardu Jelcovi. Držiteli obou domků, jež dostaly čp. 56 a 57 se střídali až do osmdesátých let 19. století, kdy oba domky byly vykoupeny městem a zbořeny pro vystavění nové budovy nadačního knížecího špitálu (chudobince).

Když totiž v r. 1883 bylo oznámeno rozšíření hranického německého gymnázia na vyšší gymnázium s plným počtem 8 tříd do školního roku 1883/84, muselo město vyklidit z budovy gymnázia dvě třídy obecné školy, dosud tam umístěné. Nejvhodnějším řešením získat potřebné prostory bylo rozšířit budovu obecné školy u fary o další boční křídlo budovy směrem do ulice, kde dosud stála stará budova nadačního knížecího špitálu (chudobince) čp. 35, postavená r. 1692 knížetem Dietrichštejnem pro 12 chudých, práce neschopných starých poddaných z hranického panství. Majitelka hranického velkostatku kněžna Gabriela Hatzfeld-Wildenburgová odmítla však r. 1883 nabídku města, postaviti výměnou za starý špitál a jeho zboření nákladem města novou špitální budovu ve městě pro jeho přemístění. Protože budova starého knížecího špitálu čp. 35, postavená původně v sousedství farního kostela, zbořeného v šedesátých letech 18. stol. po vystavění nového kostela na náměstí, byla značně vysunuta do ulice a překážela dopravě, dosáhlo město konečně r. 1888 souhlasu moravského místodržitelství v Brně na výměnu budovy starého nadačního špitálu vedle budovy školy a její zboření k rozšíření školy náhradou za novou budovu špitálu, postavenou nákladem města. Město vykoupilo r. 1888 dva domky v ulici Am Wallgraben (Na náspech) čp. 56 Julie Pelzové a čp. 57 Ottilie Lechovičové, postavené na místě starých městských lázní, zbořilo je a postavilo tu nový přízemní dům o 5 místnostech pro přemístění knížecího chudobince.

Kněžna musela r. 1889 podepsat dohodu, již převzala nově postavený dům čp. 57 (postavený na místě zbořených domů čp. 56 a 57) s dvorkem o výměře 108 m² pro umístění nadačního knížecího špitálu. U starého špitálu nebyla žádná zahrada, jen dvůr o výměře 123 m². Nový chudobinec ležel blíž k farnímu kostelu v suché, klidné ulici, špitálníci měli tak zkrácenou denní cestu na ranní mši do kostela, již se museli podle staré nadační listiny zúčastnit v předepsaných pláštích špitálníků. Současně se stavbou nového špitálu městskou obcí byla tu mezi špitálem a budovou městské věznice ponechána ulička a postavena nová branka s kamennými schody do Čaputovy ulice pro snadnější přístup z města na předměstí do ulice Hřbitovní a naopak.

Budova starého knížecího špitálu u fary byla nato v r. 1890 zbořena a k budově obecné školy přistavěno jednopatrové boční křídlo školy. Protože potřebná šířka školních místností nového křídla budovy nemohla být dosažena, koupila obec od měšťana Antonína Ballische část jeho hradebního valu, stavba byla dokončena r. 1891. Při kopání základů pro stavbu nového křídla školní budovy byla nalezena dobře vyzděná studna, která byla uvnitř suchá, nahoře však krytá pevnou klenbou. Patrně šlo o skrýš, jaké byly zbudovány i v některých měšťanských domech pro ukrytí cenností apod. při nebezpečí dobytí města nepřátelským vojskem. Pro stavbu hlavní zdi budovy musela být údajná studna zasypána.

Budova nového knížecího špitálu (chudobince) s jeho obyvateli byla spravována a finančně a materiálně zabezpečena podle nadačního privilegia z r. 1692 správou velkostatku Hranice—Lipník až do r. 1945. Z 12 fundovaných míst bylo 6 mužských a 6 ženských z nichž byla 2 místa mužů určena pro poddané z města Hranice, 1 z Drahotuš a 3 pro obce hranického panství. Z ženských míst bylo jedno vyhrazeno pro město Hranice, 5 pro ženy z vesnic hranického panství. Tento klíč byl v podstatě podržen i po zrušení poddanství v r. 1848. Ještě v r. 1935 bylo v knížecím chudobinci 9 osob, jimž byla poskytována strava, otop, šacení a léčení Ředitelstvím lesů a statků hraběte Althanna v Lipníku n. B. Na chodbě chudobince visel ještě za okupace velký starý obraz, značně již poškozený, zobrazující špitálníky, oděné do bílých plášťů špitálníků s červeným límcem a žlutými manžetami rukávů, barev rodového znaku fundátorů špitálu kníže z Dietrichštejna.

Po konfiskaci a likvidaci velkostatku Hranice—Lipník n. B. v r. 1945 připadl dům býv. knížecího chudobince čp. 57 do vlastnictví města Hranic a slouží do r. 1958 jako Klub důchodců.

P r a m e n y :

Furkrechtní knihy města Hranic, archiv velkostatku Hranice—Lipník, Státní archiv Opava, pracoviště Janovice u Rýmařova

Zadní část ulice Na náspech

Uprostřed čp. 55 býv. stará městská věznice (dříve katovna), po obou stranách později přistavené domky čp. 54 a 56, vlevo vzadu Dům Klubu důchodců, dřívější knížecí špitál

Foto: M. Hlubinková, KSSPP Ostrava

V r b a b í l á — inspirátorka v grafice mistra Ladislava Vlodka

U Sadů Zdeňka Nejedlého, při rozdělení cest do Teplic a k sokolovně, se setkáváme s dominantní listnatou dřevinou, která zkrášluje své okolí. Je to vrba bílá s dlouhými převislými větvemi tzv. smuteční formy s vědeckým názvem *Salix alba 'Tristis'*. Rodové jméno *Salix* dostala pro léčivou látku salicin, která je obsažena v kůře stromu. Druhový název *alba* si lehce přeložíme jako bílá, ale Němci jí pro stříbřitost listů říkají Silberweide.

Rod vrb patří k nejstarším listnatým dřevinám, které se již vyvíjely na počátku třetihor - asi před 50—60 miliony léty a v důsledku křížení mezi sebou pro podobnost květenství se stále ještě vyvíjejí. Těto vlastností se využívá ke šlechtění vrb za účelem urychlení růstu i pro použití k technickým účelům. Vrby jsou přirozeně rozšířeny po celé severní části zeměkoule, kde jich botanikové zaznamenali na 350 druhů od plazivých nepatrných keříků až po statné stromy.

Vrba bílá má ze všech druhů největší význam. Dorůstá až 30 m výšky o průměru kmenů v tzv. prsní výšce až 1 m. Dožívá se, za předpokladu, že roste ve svých optimálních podmínkách 80 až 100 let. Vyvinula se v nížinách podél toků, kde bylo dostatek vod, tepla i světla a stala se součástí lužních lesů. Výborně se těmto podmínkám přizpůsobila; při jarním rozvodnění řek snese i několikátý-denní trvání záplav.

S vrbou bílou, která je nejpobulárnější ze všech vrb, se setkáváme v literatuře i ve výtvarném umění. Kdo by neznal báseň „Vrba“ od K. J. Erbena, kde matka je svojí polovinou života spojena s vrbou u potoka. Básník, podle lidové pověsti, jí dává do přímé souvislosti matky s dítětem slovy:

„Až doroste hoch maličký,
bude řezat píšťalický;
na píšťalku bude pěti -
se svou matkou rozprávěti!“

Rádi si také vzpomeneme na rázovité kresby ořezaných vrb lemujících rybníky či vodní toky v díle Mikuláše Alše nebo Josefa Lady.

Vrba bílá dává člověku i přírodě všestranný užitek. Svým kořenovým systémem udržuje půdu ve své celistvosti - působí proti erozi půdy a sesouvání břehů. Zajišťuje tím biologickou ochranu toků. Má obrovskou sací sílu, která umožňuje dodávat do ovzduší v době dospělosti přes 50 litrů vody formou výparů - a to za jediný den. Zásobuje také své okolí kyslíkem. Jediná vrba s dobře vyvinutou korunou dodá v době svého olistění za jediný den až 10 kg čistého kyslíku. Toto obohacení ovzduší kyslíkem má značný význam tam, kde je poškozováno životní prostředí, zejména spalovacími motory, výfuky plynů i prachem. Dřevo vrby je lehké, řídké a nevniká kvalitou. Dá se však využít k výrobě papíru, dýh a je vhodná i jako surovina pro dřevotřísku. Kmeny - i duté - lze využít k výrobě troků používaných při domácích zabíjačkách. Větve pokácených stromů se pro svoji pružnost používají k výrobě košíkářského zboží i k výrobě proutěného nábytku. Vrba poskytuje také nemalé rodosti pro možnost výroby píšťalek i tatarů při příchodu jara. Také vrbovou kůru lze využít jako léčivé drogy. Obsahuje fenolový glykosid salicin, který působí desinfekčně, snižuje horečku a zmírňuje bolesti, hlavně při revmatismu. Tříslovina, která je v kůře obsažena asi deseti % účinkuje proti průjmům a má uklidňující účinek při nespavosti. Odvaru se kdysi používalo při špatně se hojících ranách a také do koupelí při přílišném pocení. Dnes jsou tyto přípravky nahrazovány výrobou syntetické kyseliny salicylové.

Exemplář rostoucí před Sokolovnou je solitérem, kterého si nelze nepovšimnout. Vždy přináší něco nového. Nejkrásnější jsou jeho proměny. Jinak vypadá v jarním světlezeleném hávu, jinak v létě, kdy svými kopinatými listy se zbarvuje

slvozeleně. Na podzim se převléká do žlutého tónu, ale na zimu, kdy se zbavuje listů - jako všechny naše listnaté stromy - vyniknou její převislé učesané větve s tmavě žlutým zabarvením. Jdeme-li kolem - vycházkou ať už parkem k lázním Teplicím, nebo na Paseky či směrem na Rybáře, je vždy jiná. Jiná v době klidu, jiná za vánku a zcela jiná, rozčuchaná za prudkého větru nebo vichřice. A jakou krásu jí dodávají sněhové vánice! Za nárazu větru můžeme pozorovat gumovou pružnost jejich větví a letorostů. Krásná je při ranním rozbřesku a ještě krásnější, zdobí-li ji červánky zapadajícího slunce.

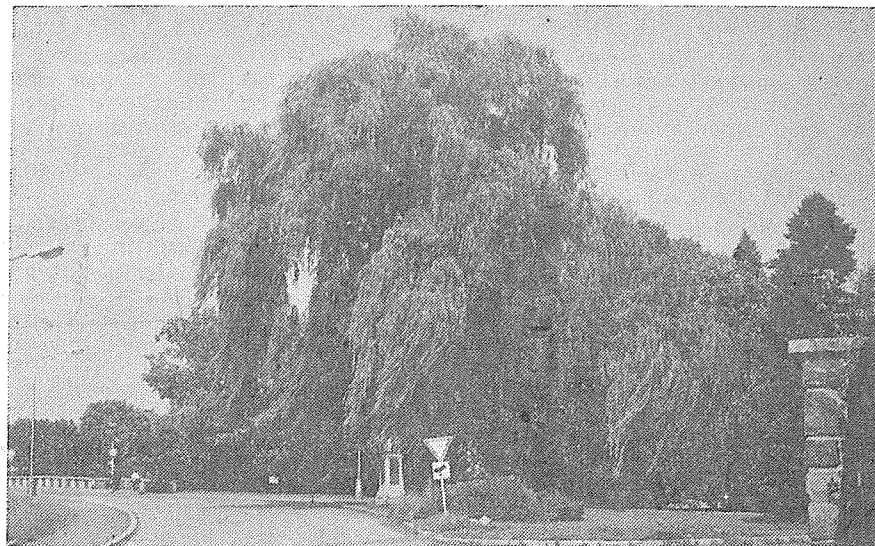
Vlodka vrba - jak ji můžeme důvěrně nazvat - rostoucí v nadmořské výšce 247 m, slaví letos 55 let od svého vysazení. Původně byly Okrašlovacím spolkem v Hranicích vysazeny, bylo to v roce 1930, dvě vrby bílé na známém trojúhelníčku při rozdělení cest, ale při stavbě zničeného mostu před čtyřiceti lety ustupující německou armádou, musela jedna ustoupit pro nedostatek světla. Zásah byl nutný - vrba je dřevinou s vysokými nároky na světlo, na vodu i na dobrou půdu. V době výsatby vrb záslužně pracoval Okrašlovací spolek vedený Tomášem O p l o c k ý m, který byl dlouholetým předsedou spolku. Práce spolku je dodnes vidět skoro na celém území města.

V současné době je vrba asi 20 m vysoká, její obvod kmene v prsní výšce měří 320 cm. V necelých tří metrech se mohutný krátký kmen s hluboce brázditou borkou rozděluje na 5 os s bohatým větvením. Kořeny sahají až k obrubníkům silnice a jsou také příčinou, že redukcí kořenového systému dochází v posledních letech i k redukcí koruny. Přesto je doposud šířka koruny mohutná; ve směru sever-jih je široká 19 m a východ-západ dokonce 21 m. V roce 1983 a opakovaně v roce 1984 provedly technické služby v Hranicích nutnou asanační koruny s odstraněním zasychajících větví a větví s parazitickým keříkem - jmelím. Postupující zhoubná hniloba větví, která způsobuje náchylnost ke zlomům, by na tomto frekventovaném místě mohla ohrozit bezpečnost chodců. Vrba je ve svém podzimu života; prokazuje to také v posledních letech jen slabým nasazením pestíkových květů.

Díky skutečnosti, že vrba byla po léta modelkou akademického malíře, grafika a sochaře Ladislava Vlodka, který si ji zamiloval již před mnoha léty - je zachycena v celé své kráse na jeho grafických listech, novoročenkách i olejomalbách.

Každý živý organismus má svůj začátek i konec. Vrba pomalu, ale jistě dožívá. Blízkost cest, malý prostor pro kořenový systém, výfukové plyny vozidel i prach silnic urychlily její vývoj i postupný zánik. Věříme, že po splnění všech užitečných funkcí bude nahrazena opět pěkným exemplářem, který začne novou epizodu budoucích let.

ing. Vojtěch R i c h t á r, CSc.

Vrba bílá u sokolovny v Hranicích

Novoročenka mistra Ladislava Vlodka

HRANIČTÍ ZPĚVÁCI V NDR

Jak se stalo dobrou tradicí, navštívil i letos Hranický dětský pěvecký sbor při Sdruženém klubu ROH v Hranicích družební pěvecký sbor základní školy Kláry Zetkinové v Grossenhainu v NDR. Ve dnech 18.—24. dubna 1985 strávili pionýři z Hranic pod vedením s. Vítězslava Šprencla vedoucího SK ROH, s. Taťány Jonasové sbormistryně, s. Marie Chromé, klavíristky a ing. Ludvíka Jonase mnoho příjemných chvil a o své zážitky by se rádi podělili se čtenáři Zpravodaje.

Do Grossenhainu přijela celá výprava v pozdních odpoledních hodinách. Čekalo je slavnostní uvítání a rozdělení dětí do rodin, kde strávily veškerý čas mimo určený program pobytu. Následující den byl uskutečněn zájezd hranických hostů do města Radebeulu, kde se nalézá muzeum Karla Maye. Děti měly možnost zhlédnout výstavu Mayových děl a také suvenýrů, které si spisovatel dovezl ze svých asijských cest. Tato expozice byla umístěna v předním traktu domu, kde Karel May žil a tvořil. V zadním traktu byla umístěna expozice věnovaná indiánské civilizaci a všemu, co s ní souviselo a souvisí. Velkému zájmu dětí se také těšila návštěva loveckého zámku v Moritzburgu, kde zhlédly překrásný barokní zámek, jenž byl obklopen pohádkovým jezerem.

Příjemně strávený den zakončili hraničtí pionýři ukázkou svého umění v kulturním domě svých hostitelů v Grossenhainu, kde vystoupili jako hosté na koncertě dětských pěveckých sborů. Jejich vystoupení sklidilo hlasitý potlesk a vřelé sympatie obecnstva, kde převažovali vrstevníci účinkujících.

Poslední den svého pobytu navštívili žáci historické město Drážďany, kde měli možnost nakoupit dárky a suvenýry. V odpoledních hodinách strávili příjemné chvíle s německými kamarády a krásné dva dny byly korunovány společenským večírkem s bohatým programem.

Následujícího dne se hostitelé se svými hosty důstojně rozloučili a hraničtí zpěváci odjížděli zpět do vlasti s krásným pocitem kamarádství a prožitého krásna. Příští rok AUF WIEDERSEHEN!

Několik informací o KLUBU MLADÝCH

Čtenáře minulého čísla „Zpravodaje“ možná zaujal článek, který hranickou veřejnost informoval o první akci právě zrodivšího se Klubu mladých. Je proto namístě podat několik podrobnějších informací.

Abychom se tedy nad problémy zamysleli společně a vrátili se o několik let či desítek let nazpět. Kluby jako takové vznikaly od té doby, kdy lidé zjistili, že mají stejné zájmy a nebylo by na škodu sdružit se ve spolek, který by pracoval podle určitých zásad, pravidel, kritérií. Kluby, kde se scházejí ti méně zkušení, ale o to krásnější, mladší se v naší zemi začaly rodit jako houby po dešti v šedesátých letech dvacátého století. Druhá vlna zaznamenávala svůj zrod v polovině sedmdesátých let výše řečeného století. Stalo se snad pravidlem, že města s dvaceti tisíci obyvatel měla a mají svůj Klub mládeže s pravidelným programem. Pravda je ta, že ve většině měst pořady těchto KM zastaraly, ustrnuly na stejném stupni vývoje. Je známo, že KM nemají zrovna všude na různých ustlano, spíše o kopřivách by se dalo hovořit. Těch pravd i nepravd okolo Klubů mládeže je tuhle méně a támhle více.

Přesto všechno v našem městě se skupina nadšených, ale pozor!!! v žádném případě ne naivních a nezkušených lidí rozhodla, že překročí stoku nevěřivosti, alibismu a pohodlnosti a rozjede něco, co zde mělo již dávno více než fungovat.

Porod se zdařil, následuje kojenecký věk. Na rozdíl od mimina se s námi nikdo nemazlí, nekrmí nás a nepřebaluje. Pracujeme sice pod ochranou zkušenějších a starších, ale chceme jít svou cestou, kterou máme ve svém jméně a příjmení: KLUB MLADÝCH. Věříme, že kritika naší činnosti bude pomáhat oboustraně, jednostrannost není na místě.

Co dál? Sledujte plakáty orámované tužkou a ta už ví co napsala. Zatím poslechové večery, rockové a folkové koncerty. Ovšem — po prázdninách!

Na brzkou shledanou se všemi, kteří chápou se těší redakce Klubu mládeže při Sdruženém klubu ROH v Hranicích.

BN

KDO VÁM TO PŘEDEPSAL ?

Tak by zněla nejčastěji vyslovovaná otázka čtvrtčního večera dne 18. dubna 1985 a byla by asi doplněna přáním. „Já bych chtěl(a) také...“. Návštěvníci kulturní akce Sdruženého klubu ROH by odpovídali: „No přece Věra Wajsarová a její doprovod“.

Jednalo se o koncert Věry Wajsarové s programem RECEPT NA ŠTĚSTÍ. Komorní doprovod Oldřicha Wajsara (klávesové nástroje, baskytara) a Jiřího Koptíka (kytara, zpěv) vytvářel poněkud nezvyklou atmosféru, neboť mladé hranické publikum je přece jen zvyklé na početnější obsazení skupin a poněkud více reprobeden a j... Věra Wajsarová a její skupina „Minimum“ hrají totiž také odlišněji a s jiným záměrem než tělesa opačného významu, jako např. „Maximum“ Petra Hanniga. Zpěv Věry Wajsarové je nám znám z rockové suity Kráska a zvíře, kde ztvárnila po boku Petra Nováka jednu z hlavních rolí. Nutno poznamenat, že se tak dělo před deseti lety. Od té doby její projev dozrál a můžeme dnes konstatovat, že Věra Wajsarová ve svém žánru patří opravdu mezi naše nejlepší. Její všehochuť byla opravdu chutná, což potvrdili její partneři profesionální vyhraností a smyslem pro improvizaci. Na své si přišel posluchač moderního šanzonu, folku i obyčejně populární písně.

Závěrem lze konstatovat: Je chválihodné, že většinu posluchačů tvořili vojáci, hranické posádky a žáci Středního odborného učiliště Sigma, ale co ti ostatní? O kultuře se některým lépe diskutuje u hnědožlutého moku, je to pohodlnější. Věra Wajsarová rozhodně v těchto zasvěcených debatách nefiguruje. Měla v Hranicích premiéru.

BN

HRANICKÝ KLUB MLADÝCH NA HELFŠTÝNĚ

Středověký hrad Helfštýn je každoročně cílem tisíce turistů z Československa i ze zahraničí. Není divu, hrad je postaven v malebném prostředí Moravské brány a právě v jarních měsících je zde nejkrásnější. V Hranicích se stalo již dobrou tradicí, především zásluhou hranických vodáků, pořádat každý rok pochod z Hranic na Helfštýn. Na tuto populární tradici letos navázala sekce sportu a turistiky Klubu mladých a v rámci své začínající činnosti převzala organizaci pochodu.

Na srazu pochodu se dne 9. května 1985 sešlo před hranickou sokolovnou na padesát účastníků pochodu. Během trasy se k hranickým turistům připojilo více než deset zájemců.

Pochod na Helfštýn byl zpestřen hrou „Válka růží“. Znalci historie zajisté vědí, že se jedná o dlouhotrvající válečný střet mezi ambiciozními anglickými rody Lancasterů a Yorků v 15. století (boj o královskou korunu). Účastníci pochodu byli rozlosováni do osmi skupin, které navzájem tvořily dva stejně početné „rody“. Tyto „rody“ mezi sebou během cesty „válčily“ formou pestrých soutěží, které byly náročné jak na fyzickou kondici, tak i na bystrost a schopnost improvizace. Významnou roli zde sehrával smysl pro recesi, bez níž by se nevytvořila správná soutěžní atmosféra. Jednou z nejzajímavějších soutěží byl „návrat slepců“. Jednotlivé skupiny, které byly v předchozích bojích oslepeny, měly za úkol dosáhnout se zavázanýma očima ze spodního parkoviště brány hradu.

Skutečná tečka za touto akcí byla napsána v prostorách třetího nádvoří, které se na hodinu proměnilo v divadlo v přírodě. Posledním a nejvíce bodovaným úkolem každé skupiny bylo zahrát během pochodu nacvičenou divadelní hru na motivy pohádky, kterou si každé družstvo vylosovalo. Všechny skupiny se úkolu zhostily velmi dobře, a tak netleskaly jen ostatní rody, ale i další návštěvníci hradu, pro které bylo toto vystoupení hranických ochotníků nečekaným a vítaným zpestřením prohlídky.

Závěrem lze konstatovat, že pochod na Helfštýn se zdařil po všech stránkách. Krásné májové počasí, optimistická nálada účastníků a perfektní organizace pořadatelů byly základem zdařilé akce Klubu mladých, který Vás zve k co největší účasti na svých dalších pořadech.

B. Novák

KDO JE PAVEL FOLTÁN

Plakáty Klubu mladých při Sdruženém klubu ROH v Hranicích sice informovaly, že se jedná o brněnského folkového zpěváka, ale jak se zdá, téměř nikdo neuznal za vhodné pozastavit se nad doposud neznámým Foltánem. Zřejmě si každý řekl: Vždyť tady za tři dny bude náš starý známý Standa Daněk vulgo WABI. Nepřehánějí to trochu v tom Klubu?

Ti, kteří obětovali v sobotu 4. května t. r. dvě hodinky volného času návštěvě Klubu mladých, mohou s přesvědčením a pěknou vzpomínkou říci jasné a rozhodné: Nepřehánějí.

Vystoupení osmdvacetiletého právníka (povoláním), kytaristy a zpěváka (skoro povoláním) a sympatického osobitého filozofa (hobby) bylo pro třicet návštěvníků Klubu skutečným překvapením a příjemným podvečera prvního pracovního májového dne. Návštěvníci pořadu měli možnost slyšet a vidět bezchybně ovládnání nástroje zvaného kytara, příjemný hlas s nepoplatnými texty, které posluchače přímo nutily zamýšlet se nad otázkami, jež zůstávají v každodenním životě nezodpovězeny. Průvodní slovo Pavla Foltána mezi jednotlivými skladbami mělo všechno to, co dnes u řady folkových zpěváků chybí. Nepodbízivost, přirozenost, bohatou slovní zásobu, hraní si se slůvky — prostě pastva pro milovníky českého jazyka. Otázky, kterými nejednou „napadal“ obecenstvo, přímo vtáhly posluchače do děje pořadu a nebylo zapotřebí osvědčených triků, které jsou sice účelné, ale které vnímavý posluchač okamžitě bezpečně pozná.

Vystoupení Pavla Foltána chce skutečně vidět a slyšet. Ti, kdo nevěří nebo neměli první májovou sobotu čas, se mohou osobně přesvědčit o pravdivosti přečtených řádků v měsíci listopadu, kdy sympatický rodák ze středočeského kraje, bydlící v Brně, do Hranic opět přijede. On i jeho premieroví návštěvníci a folková sekce Klubu mladých pevně věří, že sál SK ROH bude zaplněn stejně jako na koncertě Wabiho Daňka.

BN

Publikum Pavla Foltána v hranickém Klubu mladých

Foto Jiří Necid

Životní jubilea občanů našeho města v měsíci červnu 1985

75 let:

Marie Bartušková, Hranice, Strahlovsko 1214
 Františka Machálková, Hranice, Havlíčkova 443
 Josef Staša, Hranice, Hromůvka 1521
 Alois Šindlar, Hranice, Velká 30
 Alois Pražák, Hranice, Drahotuše, nám. Osvobození 54

80 let:

Anna Fialová, Hranice, Jungmannova 1805
 Marie Ripperová, Hranice, Zborovská 996
 Anna Sváčková, Hranice, Komenského 286
 Ludvika Lužná, Hranice, Máchova 921
 Vladimír Kužel, Hranice, Drahotuše, nám. Osvobození 47

85 let:

Ludmila Kremplová, Hranice, Sady Zd. Nejedlého 770
Jindřich Mikulěnka, Hranice, Fierlingerova 1046
Anna Gregorová, Hranice, Pod Bílým kamenem 509

90 a více let:

Alois Spáčil, Hranice, Sov. armády 250 90 let

Dodatečně blahopřejeme s. Anežce Raušové, Hranice — Zborovská 292, která se v měsíci květnu 1985 dožila 75 let.

Sbor pro občanské záležitosti při radě MěstNV v HRANICÍCH přeje všem jubilantům dobré zdraví a hodně životní pohody do příštích let.

PROGRAMY SDRUŽENÉHO KLUBU ROH

3. a 4. června Ukončení kursů společenské a předtaneční výchovy
velký sál SK ROH **VĚNEČEK**
17.00 Hraje hudební soubor SK ROH „BETA“.
společenskou zábavu řídí **Eva a Jiří Koplíkovi**

Středa 5. 6. **KAREL PLÍHAL**
velký sál SK ROH koncert olomouckého folkového zpěváka
19.00

Čtvrtek 6. 6. **MICHAL PROKOP A FRAMUS 5**
velký sál SK ROH v pořadu „Kolej Yesterday“
19.00

Pondělí 17. 6. Soubor „Salon Cimermann“ Praha uvádí pořad
velký sál SK ROH **JAZZMANN CIMERMANN**
19.00 Hudebně zdravotní seminář o nově objeveném objeviteli jazzu,
doplňený původními písněmi z Cimermannova cyklu
„Tělesná schránka“.
Účinkují:
Karel Velebný — klavír, zpěv
Antonín Viktora — kytara
Jiří Šebánek — průvodní slovo

PROGRAMY KLUBU MLADÝCH PŘI SK ROH:

Sobota 8. 6. Akce ve spolupráci s Hudební mládeží v Hranicích
velký sál SK ROH **TANEČNÍ VEČÍREK** s programem
19.00 V programu vystoupí a k tanci hraje dixilandový soubor
GOOD LOOKING BAND z Teplíc

Středa 12. 6. Poslechový večer
malý sál SK ROH **OD DER PERPLE K DEEP PURPLE**
18.30 Připravili V. Janíček a R. Král

Sobota 22. 6. Sportovně zábavná akce
SÁDROVÝ MUŽ A BETONOVÁ ŽENA
Bližší na plakátech KM

Neděle 30. 6. Koncert populární rockové skupiny
letní kino **TANGO**
nebo sokolovna
17.00

Změna programů vyhrazena. Předprodej vstupenek v kanceláři SK ROH, tel. 2074

ZNÁTE TANGO ?

Pokud Vám utkvěly v paměti figury tohoto krásného tance, jistě si s nostalgií vzpomenete na ne jeden protančený ples. Ale i když nejste příznivci latinsko-amerických tanců, zveme Vás, abyste tango poznali trochu jinak.

Dne 30. června t. r. se v Hranicích poprvé uskuteční koncert jednoho z nejpulárnějších rockových těles u nás — pražské skupiny TANGO. Skalní posluchači české rockové tvorby jistě zajásají, protože tato skupina dnes patří ve svém žánru opravdu k těm nejlepším. Mladým posluchačům jistě nemusíme připomínat píseň „Elektrický valčík“, která úspěšně běžela v televizní Hitšarádě. Dva singly, které skupina vydala, byly prakticky ihned rozebrány, což svědčí o popularitě skupiny nejlépe. Vůdčí osobnost TANGA, nenapodobitelný zpěvák Miroslav Imrich je osobnost dobře známá svým předchozím působením ve skupině Abraxas. Osobitý rockový styl, jenž je založen na dokonalé vyhranosti členů skupiny a vynikající Imrichův zpěv jsou jednoznačnou devizou skupiny. Na pohled jednoduché texty v sobě skrývají řadu překvapení a dotvářejí tak jedinečnou atmosféru koncertu, která je doplněna imrichovskou schopností stylizovat se do postav svých textů. Když si představíme, že ani ostatní členové skupiny nejsou o nic méně nápaditější, jednoznačně můžeme konstatovat: TAM MUSÍM BÝT!

Tak ještě jednou: V neděli 30. června 1985 v 17.00 hodin v letním kině, v případě nepříznivého počasí v sokolovně.

CO JE ?

Co je? Co tak koukáš,
ano, to jsem já
tvá hvězda
z coutry muzic mne znáš.
Vážně to je ten hlas z tvého stera
klidně sáhni si na mou tvář.
Vždyť jsem to já, idol tvých snů.

Co je? Co si mně tak prohlížíš?
 Vždyť jsem idol o kterém sníš.
 Ta hvězda, které tleskáš,
 se ti přiblíží.
 Co je? Jak to,
 že odcházíš?
 Vždyť jsem to já
 idol tvých snů.

Hudba: M. Imrich Text: P. Zeman
 Zpívá a hraje: M. Imrich a Tango

MICHAL PROKOP SE SKUPINOU FRAMUS 5

Dne 6. června 1985 bude vystupovat v sále Sdruženého Klubu ROH v Hranicích Michal Prokop se skupinou Framus 5. Telegraficky z historie souboru: Michal Prokop + Framus 5 tvoří od roku 1963 jednu ze slavných kapitol našeho rocku, naštěstí zachycenou na deskách. Skupina utkvěla v myslích posluchačů především vybroušeným stylem orientovaným na rhythm'n'blues. Zpěvák a duše souboru Michal Prokop pak své vzory Ray Charlese, Arthura Browna a jiné černé zpěváky soulu a blues dodnes nezapře.

Vrcholu dosáhla skupina druhým albem Město Er (první LP se jmenovala Blues in soul čili Blues v buši), které celé otextoval básník Josef Kainar. V době nahrávání druhého alba soubor již prakticky neexistoval. Zdálo se, že se rozešli navždy.

V září 1978 se Framus 5 dal znovu dohromady. Jejich koncerty předčily všechna očekávání. Výsledkem bylo album Holubí Dante vydané u Pantonu v roce 1982. V současné době hraje Framus 5 posílen o opory bývalých ETC Jana Hrubého a Jiřího Veselého a úspěšně vydal další desku Kolej Yesterday, známou z televizní Hitšarády TKM.

Takže — po pěti letech opět Michal Prokop a Framus 5 v Hranicích. A bude to určitě stát za to! PD

HUDEBNÍ MLÁDEŽ NA ZÁVĚR SEZÓNY

Před ukončením školního roku připravila Hudební mládež při SSM v Hranicích taneční večírek, který je určen studující mládeži, ale také hranické veřejnosti.

Hostem tohoto večera bude dixilandový soubor GOOD LOOKING BAND z Teplic v Čechách. Soubor vznikl před rokem, hraje tradiční jazz a zúčastnil se festivalu „Dixiland na Labi“ v Ústí n. Lab. S programem Konkurs zajíždí mezi mladé publikum do různých míst na území naší republiky.

Na večírku v Hranicích provede krátké povídání o jazzu s ukázkami. Pak bude návštěvníkům večera hrát k tanci a pro dobrou náladu.

Taneční večírek Hudební mládeže se koná v sobotu 8. června 1985 ve velkém sále Sdruženého klubu ROH v 19.00 hodin

Zemřelí občané našeho města v měsíci dubnu 1985

Ženožičková Marie, Hranice, Nerudova 137, nar. 22. 10. 1905
 Ing. Škapa Miroslav, Hranice, Jungmannova 616, nar. 24. 3. 1933
 RNDr. Zahelová Leopolda, Drahotuše, Lipnická 32, nar. 23. 9. 1898
 Slováčková Dobroslava, Hranice, Švabinského 1061, nar. 22. 9. 1898
 Bernkopf František, Hranice-Slavíč 63, nar. 12. 10. 1920
 Vašek Jan, Hranice, Struhlovsko 1410, nar. 5. 3. 1924
 Čmochová Marie, Hranice, Jungmannova 1805, nar. 24. 8. 1906
 Kaubková Františka, Hranice, K. Čapka 1139, nar. 11. 1. 1901
 Koláček František, Drahotuše, Nádražní 255, nar. 17. 5. 1901
 Chmelař František, Hranice, Švermova 758, nar. 18. 4. 1915
 Bílková Marie, Hranice, Žižkova 1265, nar. 17. 7. 1914
 Moučková Ludmila, Teplice nad Bečvou 98, nar. 11. 5. 1907
 Dohnalová Marie, Teplice nad Bečvou 71, nar. 30. 6. 1895

Čest a věčná památka všem zemřelým spoluobčanům.

PROGRAMY KIN

KINO SVĚT:

4.—6. 6.	Anglický film podle slavného románu Ericha M. Remarquea. NA ZÁPADNÍ FRONTĚ KLID Film je mládeži nepřístupný.
7.—10. 6.	Český film, hry velkých dětí. SLAVNOSTI SNĚŽENEK Film je mládeži přístupný, nevhodný do 12 let.
11.—13. 6.	Polský film. Historické drama podle románu B. Pruse. FARAON Film je mládeži nepřístupný.
14.—17. 6.	Americký film. Příběh tří bratrů, kteří tvrdě zápasili o lepší život. CESTA K RÁJI Film je mládeži nepřístupný.
18.—20. 6.	Italský film. Dobrodružné stíhání mafiánského šéfa. OD CORLEONE AŽ PO BROOKLYN Film je mládeži nepřístupný.
21.—24. 6.	Francouzský film. Nebezpečný souboj dvou skupin kriminalistů při pátrání po zločinci. VÁLKA POLICAJTŮ Film je mládeži nepřístupný.

25.—26. 6. Australský film. Drama mužů, kteří zahynuli v zákopech první světové války.
GALLIPOLI
Film je mládeži přístupný, nevhodný do 12 let.

27. 6. Představení pro členy Klubu přátel sovětského filmu.
18.00 a 20.00 hod. CHRAŇTE MUŽE
Satirická komedie o příliš emancipované ženě.

28. 6.—1. 7. Film NSR. Tváří v tvář vrahovi svého dítěte.
PŘÍPAD BACHMEIEROVÁ — není čas na slzy
Film je mládeži nepřístupný.

Začátky představení jsou v 18.00 hod.

PŘEDSTAVENÍ PRO DĚTI

každou sobotu v 16.00 hodin

1. června ŠEST MEDVĚDŮ S CIBULKOU
Český film. O klukovi, který dělal cirkus všude kam přišel.

8. června ARTISTÉ
Rumunský film. Příhody artistické rodiny.

15. června SLAVÍK
Sovětská pohádka o tom, jak se Evald stal na čas králem.

29. června POHÁDKA O STARÉ TRAMVAJI
Český film.

PŘEDSTAVENÍ PRO MLÁDEŽ

Každou neděli 15.30 hodin

2. června DVA VÝTEČNÍCI
Italský film. Komedie o nerozlučných přátelích, kteří se neza-
lekli žádné přesily.

9. června ČERTOVA STĚNA
Slovenský film. Romantický příběh ze slovenských hor.

16. června CO JE DOMA, TO SE POČÍTÁ, PÁNOVÉ
Český film. O tom, jak si pro korunu nechat vrtat koleno.

23. června DNESKA PŘIŠEL NOVÝ KLUK
Český film. Příručka mravů pro nalvní a nezkontnou dospívající
mládež.

30. června TOM HORN
Americký film. Western o najatém pistolníkovi, který se stal
nepohodlným.

PŘEDSTAVENÍ PRO ŠKOLNÍ DRUŽINY

vždy v úterý a ve středu ve 13.30 hodin

4.—5. 6. JEN POČKEJ, ZAJÍCI
Sovětský film. O věčném zápase zajíce a vlka.

18.—19. 6. POHÁDKA O ČERTOVI A KÁČE
Český film. Pásmo neuvěřitelných dobrodružství známých
hrdinů.

25.—26. 6. POVÍDÁNÍ O PEJSKOVI A KOČIČCE
Český kreslený seriál podle pohádek J. Čapka.

LETNÍ KINO:

4.—6. 6. ŽENA OD VEDLE
Francouzský film. Drama lásky, vášně a žárlivosti.
Film je mládeži nepřístupný.

7.—10. 6. FEŠÁK HUBERT
Český film. O žižkovském švihákově, který práci nahrazoval
vynalézavostí.
Film je mládeži přístupný.

11.—13. 6. HENRY A XENIE
Film NDR. Zvláštní láska, zrozená v troskách poválečného
Německa.
Film je mládeži nepřístupný.

14.—17. 6. DIVOČÍ KONĚ
Novozélandský film. Tvrdý souboj o stříbrného hřebce.
Film je mládeži nepřístupný.

18.—20. 6. PRACHY V PRACHU
Francouzský film. Kriminální veselohra plná překvapení a ne-
čekaných zvrátů.
Film je mládeži nepřístupný.

21.—24. 6. BILIÁROVÝ ŠAMPION
Italský film. Jak s šikovností prohrát turnaj a s láskou vyhrát
peníze.
Film je mládeži přístupný.

25.—27. 6.

KARIÉRA

Český film. Podle románu J. Švejdy Dva tisíce světelných let.
Film je mládeži nepřístupný.

---

28. 6.—1. 7.

NEROVNÝ ZÁPAS

Americký film.

Začátky představení asi ve 21.00 hod., v případě nepř. počasí v kině Svět.